

Rechtbank van eerste aanleg te Hasselt, vonnis van 16 februari 2010

Adoptie – Internationale bevoegdheid – WIPR – Artikel 66 – Gewone verblijfplaats adoptant – Toepasselijk recht – Artikel 67 – Lex patriae adoptant – Spaans recht – Toepassing van het Belgisch recht omdat de toepassing van het Spaans recht kennelijk het hogere belang van de geadopteerde zou schaden

Adoption – Compétence internationale – CDIP – L'article 66 – La résidence habituelle de l'adoptant – Droit applicable – L'article 67 – Lex patriae adoptant – La loi espagnole – Application de la loi belge parce que l'application de la loi espagnole nuirait manifestement à l'intérêt supérieur de l'adopté

A.R. 09/142/b

VOLGT HET VONNIS:

Gelet op:

- het inleidend verzoekschrift opgesteld in toepassing van artikel 1231g3 Ger.W. en ter griffie neergelegd op 03.02.2009;
- de stukken van verzoeker;
- de stukken van het Openbaar Ministerie.

IN RECHTE

1. Het verzoek, ingeleid op 03.02.2009, strekt tot uitspraak van de gewone adoptie van de heer V. C. geboren te ZOLDER op [...] 1967, door de heer V. C-O. geboren te J. (SPANJE) op 1934.
2. De procureur des Konings heeft in uitvoering van art. 1231-5 Ger.W. inzake de voorgenomen adoptie alle nuttige inlichtingen ingewonnen.

De resultaten van dit onderzoek werden door hem bij kantschrift van 14.10.2009 ter griffie neergelegd op 16.10.2009.

In dit kantschrift verleent de procureur des Konings een ongunstig advies voor de uitspraak van de adoptie, omdat niet is aangetoond dat de voorwaarden die het Spaanse recht stelt voor de adoptie van een meerderjarige vervuld zijn.

Ter terechtzitting van 19.01.2010 verleende de procureur des Konings mondeling een gunstig advies omtrent de voorgenomen adoptie, doch enkel indien de toepassing van het Spaanse recht zou worden geweerd ten voordele van de toepassing van het Belgische recht.

3. De kandidaat-adoptant, die voorhoudt de biologische vader van de heer V. C te zijn, heeft de Spaanse nationaliteit, terwijl de kandidaat-geadopteerde Belg is.

De Belgische rechtbanken genieten internationale rechtsmacht om van de vordering kennis te nemen met toepassing van art. 66 van het Belgische Wetboek van Internationaal Privaatrecht.

Intern is de rechtbank van eerste aanleg van HASSELT territoriaal bevoegd om van de eis kennis te nemen, aangezien de kandidaat-adoptant zijn woonplaats heeft in HEUSDEN-ZOLDER (art. 628, 21^e Ger.W.).

Omtrent het toepasselijke recht stelt art. 67, lid 1 W.IPR dat de totstandkoming van de adoptieve afstamming wordt beheerst door het recht van de Staat waarvan de adoptant of beide adoptanten op dat ogenblik de nationaliteit hebben.

Het Spaanse recht dient derhalve te worden toegepast, gelet op de Spaanse nationaliteit van de aspirant-adoptant.

Het Spaanse recht laat evenwel de adoptie van een meerderjarige of van een ontvoogde minderjarige enkel toe indien er, onmiddellijk voorafgaand aan de ontvoogding, een onafgebroken toestand bestond van opvang of samenwoning (*acogimiento o convivencia*), die is aangevangen alvorens de kandidaat-geadopteerde de leeftijd van veertien jaar heeft bereikt.

Hierover ondervraagd ter zitting van 19.01.2010, waar zij beiden in persoon verschenen, verklaarden zowel de heer C-O. als de heer C. dat eerstgenoemde nooit daadwerkelijk een gezin heeft gevormd met zijn biologische zoon en diens moeder, omdat zij nooit hebben samengewoond, doch dat hij wel zeer regelmatig bij hen op bezoek kwam en betalingen deed ten voordele van de opvoeding en het onderhoud van zijn natuurlijke zoon.

Aangezien deze feitelijke toestand echter niet lijkt te beantwoorden aan het in het Spaanse recht gebezigde begrip “acogimiento” (art. 175, lid 2 van het Spaanse B.W.), dat letterlijk “asiel, opvang, bescherming” betekent, en de Belgische rechter het buitenlandse recht dient te interpreteren conform het Spaanse recht, werd de raadsman van verzoeker verzocht om na te gaan welke interpretatie of invulling door de Spaanse rechtsleer en rechtspraak in de context van het adoptierecht aan het begrip “acogimiento” gegeven wordt.

De raadsman van verzoeker is evenwel niet ingegaan op de uitdrukkelijke vraag van de rechtbank, niettegenstaande de vaststelling dat de Codigo Civil zélf een definitie van dit juridisch begrip bevat in art. 172 e.v., zodat zijn vordering bij toepassing van het Spaanse recht als niet toelaatbaar minstens niet gegrond zou dienen afgewezen te worden.

Ter zitting van 19.01.2010 heeft de rechtbank vervolgens de betrokkenen ambtshalve gewezen op een mogelijke toepassing van art. 67, lid 3 W. IPR, dat de rechtbank toelaat om toch het Belgische recht toe te passen, zo de rechtbank van oordeel is dat de toepassing van het buitenlandse recht kennelijk het hogere belang van de geadopteerde zou schaden en de adoptant of de adoptanten kennelijk nauwe banden met BELGIE hebben.

De betrokkenen hebben omtrent de mogelijke toepassing van art. 67, lid 3 W.IPR, onmiddellijk hun standpunt aan de rechtbank meegedeeld: zij vorderen dat van deze uitzonderingsbepaling gebruik wordt gemaakt.

Verzoeker woont, komende van SPANJE, reeds vele jaren (-volgens de stukken alleszins sedert 1977-) onafgebroken in ons land, zodat er kan aanvaard worden dat hij kennelijk nauwe banden met BELGIE onderhoudt.

Het is evenzeer duidelijk dat het hoger belang van de kandidaat- geadopteerde kennelijk zou geschonden worden indien, overeenkomstig het Spaanse recht, de vordering tot uitspraak van de adoptie zou worden afgewezen gelet op zijn meerderjarigheid.

Art. 67, lid 3 W.IPR is volgens de voorbereidende werken van de Wet weliswaar een “bijzondere uitzonderingsbepaling” (Memorie van Toelichting bij het Wetsvoorstel houdende het Wetboek van Internationaal privaatrecht, Parl. St. Senaat, 2003-2004, nr. 3-27/1,101), en de rechtsleer lijkt niette aanvaarden dat een beroep op deze wetsbepaling kan worden verantwoord indien de adoptie enkel een gunstiger erfrechtelijk of fiscaal regime beoogt (PERTEGAS, M., Internationale adoptie: algemene problematiek, in: De hervorming van de interne en de internationale adoptie, SENAËVE, P. en SWENNEN, F. (editors), intersentia, 2006, p. 318-319; zie hieromtrent ook: PFEIFF, S., “L’écartement de la loi étrangère au profit du droit belge en matière d’adoption, noot bij Rb. LUIK, 30.11.2007, Rev. dr. étr., 2009, p. 709- 712).

De motivatie van de kandidaat-adoptant om tot de adoptie over te gaan bestaat in dit concrete geval evenwel niet uitsluitend uit motieven van materiële aard, meer bepaald van erfrechtelijke of onderhoudsplichtige aard, doch is ook en zelfs veeleer ingegeven door de wens om de reeds jarenlange feitelijk onderhouden relatie als vader en zoon thans ook juridisch gestalte te verlenen en hun werkelijk beleefde affectieve banden te verstevigen.

Sinds het jaar 1997 tot op heden woont de aspirant-geadopteerde op hetzelfde adres als zijn biologische vader, en het is duidelijk dat ertussen hen oprechte banden van genegenheid bestaan.

Het is bijgevolg aangewezen dat de socio-affectieve werkelijkheid, die de kandidaat-adoptant en de kandidaat-geadopteerde reeds sedert jaren dagdagelijks beleven, ook juridisch gestalte krijgt, zodat het hoger belang van de heer V. C. degelijk kennelijk schade zou lijden door de toepassing van de Spaanse wet.

4. De kandidaat-geadopteerde verleende zijn toestemming tot de voorgenomen adoptie met toepassing van art. 348-8,1° B.W., ten overstaan van de rechtbank, ter zitting van 21.12.2009, waar hij in persoon in raadkamer verscheen.

De kandidaat-adoptant gaf zijn toestemming tot de geplande adoptie in een persoonlijke verklaring afgelegd ten overstaan van de rechtbank, zetelend in raadkamer, op 19.01.2010.

Noch de kandidaat-adoptant noch de kandidaat-geadopteerde is gehuwd of wettelijk of feitelijk samenwonend met een partner.

De moeder en de wettige vader van de heer V. C. zijn beiden overleden.

De dochter van de kandidaat-geadopteerde, C. C. gaf tijdens haar verhoor door de politie een positief advies omtrent de voorgenomen adoptie van haar vader door de heer V.C.O.

De aspirant-adoptant heeft geen wettelijke descendenten.

Na onderzoek van de voorhanden zijnde gegevens en met inachtneming van alle wettelijke belangen, stelt de rechtbank vast dat de voorgenomen adoptie wel degelijk op wettige redenen steunt, en dat al de door de wet gestelde voorwaarden vervuld zijn.

De vordering is ontvankelijk en gegrond.

De naam van de heer V. C. zal na de totstandkoming van de adoptie worden gewijzigd in: V. C-O. zoals door beide betrokkenen uitdrukkelijk wordt gewenst

Gelet op de artikelen 2, 30 tot 37 en 41 van de wet van 15.06.1935 op het taalgebruik in gerechtszaken;

**OP DIE GRONDEN:
DE RECHTBANK,**

Gehoord ter zitting van 19.01.2010 Mevrouw H. BORMANS, substituut- Procureur des Konings, in haar mondeling advies;

Verklaart het verzoek d.d. 03.02.2009 ontvankelijk en gegrond met dien verstande dat de toepassing van het Spaanse recht geweerd wordt ten voordele van de toepassing van het Belgische recht.

Spreekt de gewone adoptie uit

Door:

C-O. V. van Spaanse nationaliteit, geboren op 1934, te J. Spanje, wonende te HEUSDEN-ZOLDER.

Van:

C. V. geboren te Zolder op 1967, wonende te HEUSDEN-ZOLDER.

Zegt voor recht dat de naam van de geadopteerde na de totstandkoming van de adoptie als volgt zal zijn: V. C-O.

Zegt voor recht dat, nadat het vonnis in kracht van gewijsde getreden zal zijn, de overschrijving ervan in de registers van de burgerlijke stand dient te gebeuren op verzoek van de griffe met toepassing van art. 1231-19 Ger.W.

Laat de kosten lastens verzoeker.

Aldus gedaan in raadkamer en gevonnist en uitgesproken in openbare terechtzitting van de zesde CV kamer, op het gerechtshof te Hasselt, op 16 FEBRUARI 2010, alwaar zetelden:

Mevr. M.C. WILLEMAERS, rechter, enige rechter,
Dhr. Fr. BLEYEN, substituut-procureur des Konings,
Mevr. M. SCHOOF, griffier

